

Arrest

nr. 252 656 van 13 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. SAROLEA en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 23 november 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 29 november 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 februari 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoekster op 24 juni 2020 gehoord.

1.3. Op 14 juli 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 15 juli 2020 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren op (...) 2000 te San Salvador. U heeft steeds op hetzelfde adres in San Salvador gewoond, samen met uw ouders en uw zus. U heeft van januari tot juni 2019 een semester architectuur gestudeerd aan de universiteit. Daarnaast werkte u als telefoonoperator voor een callcenter in San Salvador.

U werd in El Salvador altijd lastiggevalen en belaagd door mannen, waarvan sommigen bendeleden waren. Sinds oktober 2019 werd de situatie erger voor u.

Begin oktober 2019, toen u de bus wilde nemen naar uw werk, zag u dat iemand foto's van u aan het nemen was, of u aan het filmen was. U keek naar de grond tot u op de bus kon stappen, waarbij u erop lette dat u niet gevolgd werd in de bus. Na aankomst aan de bushalte dichtbij uw werk, moest u nog een stukje wandelen. U merkte dat een andere man naar u aan het kijken was en beelden van u was aan het maken. U merkte dat hij u achtervolgde. U stapte een apotheek binnen en wachtte tot deze man terug vertrok, wat enkele minuten later gebeurde. Hierna kon u de route naar uw werk voortzetten.

Op een zaterdag in oktober 2019 was u te voet onderweg naar de kerk, toen u omsingeld werd door een groep mannen. Er waren op die route vaker mannen die u nariepen en obscene gebaren maakten. Toen u omsingeld werd, probeerden deze mannen u te betasten. U was in paniek, duwde de mannen weg en liep verder naar de kerk. De mannen lachten en riepen u na. In de kerk werd u gerustgesteld door de groep vrouwen met wie u altijd naar de kerk ging.

Op een zondag in de derde week van oktober 2019 had u met een vriendin afgesproken om, tijdens uw lunchpauze op uw werk, te gaan eten in de Subway. Uw vriendin merkte op dat jullie onderweg bekeken werden door een man die jullie vervolgens achtervolgde. Jullie gingen een supermarkt binnen en besloten daar te eten, maar de man bleef buiten de supermarkt staan om jullie op te wachten. U belde naar twee collega's, die naar jullie toe kwamen. Toen die man dit zag, is hij snel vertrokken en konden jullie terugkeren naar jullie werk.

Het laatste incident vond plaats op een dag in oktober 2019 toen u te voet onderweg was naar de bushalte. U wandelde voorbij een zone met bouwmaterialen waar altijd bendeleden rondliepen. Ze riepen u wel vaker na, maar u kon ze meestal negeren en doorlopen. Deze keer werd u tegengehouden door hen en zeiden ze dat u van hen moest zijn, anders zouden ze uw familie vermoorden. Ze zeiden dat ze wisten waar u woonde en dat ze foto's en video's van u hadden gemaakt. Een buurman van u zag dit incident gebeuren en kwam naar u toe. Hij begeleidde u naar uw afspraak aan de universiteit. U wilde een klacht indienen, maar uw ouders raadden dit af, aangezien er veel corrupte politieagenten zijn en dit meer problemen zou kunnen opleveren voor u.

Uw vriend, K. E. A. T. (O.V. xxx), verbleef reeds in België. U besloot om hem te vervoegen. Op 22 november 2019 verliet u El Salvador met het vliegtuig. Na een tussenstop in Spanje kwam u op 23 november 2019 aan in België, waar u op 29 november 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte, een bewijs van goed gedrag en zeden op uw naam, kopieën van kaarten van de plaatsen waar u werd lastiggevalen door bendeleden, een attest van uw werkgever en kopieën nieuwsartikelen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

U verklaarde verschillende keren achtervolgd te zijn geweest in San Salvador. De eerste keer was op een woensdag, begin oktober 2019, toen u iemand een foto van u zag nemen aan uw bushalte (CGVS, p. 12). Even later, toen u van de bus afstapte en verder wandelde naar uw werk, zag u een andere persoon een foto van u nemen of u filmen met zijn gsm (CGVS, p. 12). U merkte dat deze tweede persoon u begon te achtervolgen en ging een apotheek binnen, waardoor u hem kon afschudden (CGVS, p. 12-13). U heeft echter geen idee wie deze personen zijn die foto's of video's van u maakte, noch wie de persoon is die u toen achtervolgde (CGVS, p. 15). Deze personen hebben u niet aangesproken, u had hen voorheen nog nooit gezien en u heeft hen nadien ook niet meer teruggezien (CGVS, p. 15-16). U vermoedt dat ze foto's namen om de zone te bewaken waar u doorheen wandelde (CGVS, p. 15). Er gebeurde voorts niets anders en u kon de persoon die u achtervolgde simpelweg afschudden door een apotheek binnen te wandelen (CGVS, p. 16). U werd een tweede keer achtervolgd op een zondag oktober 2019 toen u met een vriendin iets wilde gaan eten in de Subway (CGVS, p. 13). U en uw vriendin gingen een supermarkt binnen, maar de man bleef buiten wachten. U belde vervolgens twee collega's op om jullie op te pikken, waarna deze man meteen vertrok (CGVS, p. 17-18). U kent de naam van de persoon die u achtervolgde niet, maar u hoorde later dat hij berucht was omdat hij gekend was voor het feit dat hij vaak vrouwen achtervolgde (CGVS, p. 17). U heeft hem vervolgens niet meer terug gezien (CGVS, p. 18). Uit uw verklaringen over deze gebeurtenissen kan aldus niet worden afgeleid dat er mensen naar u op zoek zouden zijn of dat bepaalde mensen in El Salvador u zouden viseren. Bovendien kunnen deze elementen niet worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijke behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Daarnaast verklaarde u dat u een keer, toen u onderweg was naar de kerk, omsingeld werd door vijf personen. Ze hielden u tegen, zeiden dat u hier niet alleen mocht rondlopen, dat u er goed uitzag en dat ze kinderen van u wilden. Vervolgens begonnen ze u te betasten, waarna u hen wegduwde en begon te lopen naar de kerk (CGVS, p. 16). De mannen begonnen te lachen toen u wegliep en kwamen niet achter u aan (CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen blijkt dat u hen al vaker had gezien, en zij al vaker naar u hadden geroepen, maar u kende deze mensen niet persoonlijk, u weet hun namen niet (CGVS, p. 16). U kon hen vervolgens vermijden door een andere straat te nemen die naar de kerk ging (CGVS, p. 17). Ze riepen nog wel eens of floten u na, maar ze hebben u vervolgens niet meer aangesproken (CGVS, p. 17). Dat u op straat werd nageroepen of aangesproken, is uiteraard niet aangenaam, maar er kan uit uw verklaringen niet worden geconcludeerd dat u het slachtoffer werd van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijke behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Voorts kunnen er grote vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen over het laatste incident dat u zou hebben meegemaakt waarbij u op weg naar de bushalte tegenover uw wijk zou zijn tegengehouden geweest door bendeleden die zeiden dat ze foto's van u hadden gemaakt, dat u van hen moest zijn of dat ze anders uw familie zouden vermoorden en de foto's zouden publiceren (CGVS, p. 13). Hieromtrent moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet weet waarom deze bendeleden van de bende MS, die daar al jaren staan en met wie uw familie in het verleden reeds zaken heeft gedaan voor een verbouwing van jullie huis, u plots zo begonnen te viseren (CGVS, p. 11, 14). U verklaarde regelmatig door hen te zijn nageroepen, maar u weet niet waarom ze u plots tegenhielden (p. 14, 18-19). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw buurman Abraham dit zag gebeuren en zonder problemen kon tussenkomen om u van hen weg te halen (CGVS, p. 19). De bendeleden deden niets anders dan een boze blik werpen naar uw buurman (CGVS, p. 19). Volgens uw verklaringen konden de bendeleden niets anders doen omdat die buurman een vriend van uw familie is en u hem vertrouwde (CGVS, p. 19). Een dergelijke verklaring is echter weinig aannemelijk. Indien de bendeleden het daadwerkelijk op u gemunt hadden, en ze zouden willen dat u zich naar hun eisen zou gedragen, is het weinig aannemelijk dat ze u zomaar zouden laten gaan omdat een buurman dit zag gebeuren. Er moet voorts worden opgemerkt dat dit incident plaatsvond in oktober 2019, waarna u nog ongeveer een maand in El Salvador bleef wonen en

werken zonder opnieuw te worden tegengehouden (CGVS, p. 20). Immers, uit het attest van uw werkgever blijkt dat u heeft gewerkt tot 20 november 2019 (document 6). U kwam deze mannen volgens uw verklaring hierna nog opnieuw tegen, maar ze deden niets anders dan enkel naar u te fluiten en wat naar u te roepen (CGVS, p. 20). Bovendien zijn er nooit benedeleden naar uw huis gekomen om u te zoeken (CGVS, p. 20). U verklaarde nochtans dat deze benedeleden wisten waar u woonde (CGVS, p. 20). Gelet op al deze elementen heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat benedeleden in de buurt van uw woning het op u zouden hebben gemunt en van u zouden hebben geëist dat hun eigendom zou worden.

Daarnaast kan, op basis van de vaststelling dat u eenmalig het slachtoffer werd van een diefstal van uw spullen door iemand op de bus (CGVS, p. 13-14), er evenmin worden geconcludeerd dat u het slachtoffer werd van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw profiel als jonge vrouwelijke studente wonende in een gebied in El Salvador waar bendes actief zijn, op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De louter verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele

bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart en uw geboortakte hebben enkel betrekking op uw identiteit die niet onmiddellijk ter discussie staat. Het bewijs van goed gedrag en zeden op uw naam toont aan dat u niet gekend stond bij de politie. Het attest van uw werkgever stelt louter dat u daar één jaar gewerkt heeft, met name van 20 november 2018 tot 20 november 2019. Deze documenten tonen uw verklaarde vrees voor vervolging in uw land van herkomst niet aan. De kopieën van nieuwsartikelen die u heeft overgemaakt en waarbij zelfs een aantal keer enkel de titel met een foto wordt vermeld doch niet het ganse artikel, hebben louter betrekking op de algemene situatie in uw land van herkomst. U stelt hieromtrent zelf dat u hier niet in wordt vermeld (CGVS, p. 4). De kopie van de kaart waarop staat aangegeven dat er bendes aanwezig zijn in San Salvador, doet evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Het CGVS ontkent immers niet dat er bendes aanwezig zijn in San Salvador. De kopieën van de overige kaarten die u neerlegde,

blijken door uzelf te zijn geschetst (CGVS, p. 15). Deze kaarten vormen aldus geen objectief bewijselement die uw verklaarde vrees voor vervolging in uw land van herkomst kan aantonen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 24/06/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 26/06/2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert een appreciatiefout aan en een schending van de volgende bepalingen:

"- het artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;
- van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;"

Na een korte theoretische toelichting over deze bepalingen gaat verzoekster *in casu* vooreerst in op de erkenning van de vluchtelingenstatus in haar hoofde. Verzoekster poogt in het verzoekschrift punt voor punt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Zij wijst ook op haar profiel als jonge vrouw en persoon van wie men meent dat zij zich verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende. Zij meent dat haar het voordeel van de twijfel moet worden toegekend en dat zij moet erkend worden als vluchteling. In ondergeschikte orde stelt zij dat haar de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend gezien haar vluchtrelaas en gezien de aard van het geweld in El Salvador. In uiterst ondergeschikte orde vraagt zij de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt geen stukken bij het verzoekschrift.

2.2.2. Op 10 december 2020 dient de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarbij zij foto's voorlegt van het magazijn voor bouwmaterialen waar het laatste incident plaatsvond (stuk 1) en een getuigenis (stuk 2) van M.I.O., die als schoonmaakster werkt voor de ouders van verzoekster, met beëdigde vertaling.

2.2.3. Op 19 februari 2021 dient de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota waarin zij refereert aan de COI Focus “*El Salvador: Situation Sécuritaire*” van 12 oktober 2020, de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*” van 17 december 2020 en de “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van UNHCR van maart 2016 en er de weblinken van weergeeft.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat er in haar hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat, noch een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omdat (i) uit verzoeksters verklaringen over de keren dat ze achtervolgd werd in oktober 2019, niet kan worden afgeleid dat mensen naar haar op zoek zouden zijn of dat bepaalde mensen in El Salvador haar zouden viseren, deze elementen kunnen bovendien niet worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in haar land van herkomst ondraaglijk wordt, dergelijke behandeling kan evenmin beschouwd worden als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming; (ii) uit verzoeksters verklaringen over het incident toen ze op weg naar de kerk omsingeld, verbaal lastiggevallen en betast werd, kan niet worden geconcludeerd dat zij het slachtoffer werd van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, dergelijke behandeling kan evenmin beschouwd worden als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming; (iii) er grote vraagtekens kunnen worden geplaatst bij haar verklaringen over het laatste incident waarbij ze op weg naar de bushalte tegenover haar wijk zou tegengehouden zijn door bendeleden die zeiden dat ze foto's van haar hadden gemaakt, dat ze van hen moest zijn of dat ze anders haar familie zouden vermoorden en de foto's zouden publiceren: (1) verzoekster weet niet waarom deze bendeleden van de bende MS, die daar al jaren staan en met wie haar familie in het verleden zaken heeft gedaan voor de verbouwing van hun huis, haar plots zo begonnen te viseren, ze werd regelmatig nageroepen maar weet niet waarom ze haar plots tegenhielden (2) uit haar verklaringen blijkt bovendien dat haar buurman dit zag gebeuren en zonder problemen kon tussenkomen om verzoekster van hen weg te halen, de bendeleden deden niets anders dan de buurman een boze blik toewerpen, dat de bendeleden niets anders konden doen omdat ze de buurman vertrouwde, is weinig aannemelijk, indien de bendeleden het werkelijk op haar gemunt hadden, is het weinig aannemelijk dat ze haar zomaar zouden laten gaan omdat een buurman dit zag gebeuren (3) na dit incident in oktober 2019 bleef verzoekster nog een maand in El Salvador wonen en werken zonder opnieuw te worden tegengehouden, verzoekster heeft immers nog gewerkt tot 20 november 2019 en kwam de mannen na oktober 2019 nog tegen maar ze deden niets anders dan naar haar fluiten en roepen (4) er zijn nooit bendeleden naar haar huis gekomen om haar te zoeken, nochtans wisten ze waar verzoekster woonde (5) gelet op al deze elementen maakt verzoekster niet aannemelijk dat de bendeleden in de buurt van haar woning het op haar zouden hebben gemunt en van haar zouden hebben geëist dat ze hun eigendom zou worden; (iv) op basis van de vaststelling dat verzoekster eenmalig het slachtoffer werd van een diefstal, kan evenmin worden geconcludeerd dat ze het slachtoffer werd van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt; (v) verzoeksters profiel als jonge vrouwelijke studente wonende in een gebied in El Salvador waar bendes actief zijn, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Deze vrees of dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster bleef hierover in gebreke (vi) er zijn geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald; (vii) de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (viii) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c

van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, er bestaan geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en verzoekster bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken (x) de documenten die verzoekster heeft neergelegd kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Al deze motieven worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. De middelen kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoekster voert aan bij een terugkeer naar El Salvador de bendes te vrezen. Verzoekster werd verschillende keren achtervolgd door mannen, ze werd nageroepen, ze werd eens omsingeld en belaagd en betast, ze werd ook een keer tegengehouden en er werd gezegd dat ze van hen moest zijn of ze zouden haar familie vermoorden.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er dient te worden vastgesteld dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat er in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.3.4.3. Verzoekster benadrukt haar profiel als jonge vrouw. Zij verwijst naar de COI Focus “*El Salvador: Situation Sécuritaire*” van 15 juli 2019 die ook vermeld wordt in de bestreden beslissing, waarin bijzondere aandacht besteed wordt aan de situatie van vrouwen en meisjes. Ze wijst er ook op dat zij beschouwd wordt als iemand die zich verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende en verwijst in dit verband naar de “*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from El Salvador*” van maart 2016. Verzoekster besluit dat er haar geen flagrante leugens worden verweten of een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, zodat haar het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, zeker gelet op haar verhoogd risicoprofiel.

De Raad sluit zich aan bij het motief dat het louter verwijzen naar een risicoprofiel op zich niet volstaat om een individueel en objectief risico vast te stellen en dat dit *in concreto* dient te worden aangetoond (“*Depending on the particular circumstances of the case [...] UNHCR “Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016, p. 37-38*”), waartoe verzoekster echter in gebreke blijft. Zij komt immers niet verder dan het verwijzen naar algemene informatie die evenwel geen betrekking heeft op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze

informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd.

Uit de objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle uitoefenen. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 6; UNHCR guidelines).

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder dat in de heersende Salvadoraanse context discriminatie en geweld tegen meisjes en vrouwen vaak voorkomen. Er is een hoge graad van femicide. Daarbij wordt huiselijk geweld beschouwd als de belangrijkste vorm van geweld tegen vrouwen en meisjes in El Salvador, op de voet gevolgd door geweld van bendeleden. UNHCR meldt dat seksueel en gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverspreid is in de gebieden waar de bendes actief zijn, evenals de rekrutering van meisjes om taken uit te voeren voor de bendes. Er zijn gevallen gemeld van huiselijk geweld door bendeleden tegen hun vrouwen en andere vrouwelijke leden van hun eigen huishouden. Vrouwen en meisjes in deze situatie zitten vaak in de val omdat elke poging om het geweld te melden of eraan te ontsnappen, henzelf en hun familieleden een verder doelwit maakt van geweld. Uit een rapport van de organisatie ORMUSA blijkt dat seksueel geweld tegen vrouwen in 2019 met een derde toegenomen is ten opzichte van 2018. De meeste slachtoffers waren jonge meisjes tussen 12 en 17 jaar oud.

Er blijkt echter uit de landeninformatie niet dat vrouwen en meisjes in El Salvador een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Volgens de UNHCR Eligibility Guidelines van maart 2016 worden vrouwen en meisjes wel aangemerkt met een potentieel risicoprofiel en dienen beschermingsverzoeken dan ook met verhoogde aandacht te worden onderzocht, in het bijzonder die beschermingsverzoeken van vrouwen en meisjes die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren of die afkomstig zijn uit sociale milieus waar huiselijk geweld gebruikelijk is. Evenwel moet worden benadrukt dat volgens de UNHCR Eligibility Guidelines het risico op vervolging dan wel ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van het betrokken meisje of de betrokken vrouw. Dit wordt ook bevestigd door de meest recent beschikbare landeninformatie. Zo meent UNHCR dat een loutere verwijzing naar het gegeven dat (bepaalde) meisjes en vrouwen vallen onder een potentieel risicoprofiel niet volstaat om in het concrete geval een individueel en objectief risico op vervolging of ernstige schade vast te stellen.

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*).

Het is aan de verzoekende partij om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador. Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij, mag van de verzoekende partij worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar profiel dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Zoals hieronder zal blijken, blijft verzoekster evenwel in gebreke om het risico individueel en *in concreto* aannemelijk te maken.

De Raad voegt hieraan toe dat verzoekster afkomstig is uit San Salvador, uit de buurt Mexicanos. Uit de landeninformatie blijkt dat de bende Barrio 18 in belangrijke mate aanwezig is in de gemeente

Mexicanos (COI Focus 12 oktober 2020, p. 11). Verzoekster verklaarde dat beide bendes (dus ook MS) actief waren in haar wijk (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10).

Uit de landeninformatie blijkt inderdaad dat indien een vrouw de “avances” van een bendelid afwijst zij hiermee haar leven in gevaar kan brengen in wijken waar de bendes actief zijn. *In casu* verwijst de Raad naar wat hieronder wordt vastgesteld, meer bepaald dat inzake de omsingeling en betasting door vijf mannen toen ze onderweg was naar de kerk, wordt opgemerkt dat verzoekster deze mannen van gezicht kende, dat ze hen kon wegduwen, dat ze niet achter haar aankwamen, dat ze hen vervolgens kon vermijden door een andere straat naar de kerk te nemen, dat ze hen daarna nog gezien heeft, dat ze haar nog wel nariepen en naar haar floten maar dat ze haar niet meer hebben aangesproken (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 16). Hieruit blijkt dus dat verzoekster deze mannen regelmatig zag, maar dat ze haar niet meer fysiek hebben lastig gevallen. Inzake de foto's die van haar genomen werden, verklaarde verzoekster inderdaad dat ze ervan uit ging dat deze personen foto's namen om de zone te bewaken waardoorheen ze wandelde en dat ze wist van welke bende de mensen die haar lastig vielen waren omdat de bendes een zeer duidelijk afgebakend grondgebied hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.15).

De Raad beaamt dat op basis van de verklaringen van verzoekster en in het licht van de bijgebrachte landeninformatie, zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er effectieve toenaderingspogingen door bendeleden ten aanzien van haar ondernomen werden. De vage en niet-plausibele verklaringen omtrent de voorgehouden veiligheidsmaatregelen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden relaas. De Raad benadrukt dat de veiligheidssituatie in Mexicanos in rekening werd genomen bij het beoordelen van het relaas met betrekking tot het beweerd risico op seksueel geweld, maar dit alles doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat verzoekster doorheen haar relaas niet aannemelijk maakt dat er effectieve ‘avances’ geweest zijn van bendeleden ten aanzien van haar.

2.3.4.4. Inzake het eerste incident bij de bushalte stelt verzoekster dat de commissaris-generaal de betekenis van dit incident minimaliseert omdat verzoekster heeft verklaard dat zij de personen die haar volgden en haar foto namen, niet kende en ze deze daarna niet meer heeft gezien. Verzoekster stelt dat zij wel heeft verklaard dat dit bendeleden waren van de bende MS, dezelfde bende als de bendeleden die haar vervolgens op weg naar de bushalte tegenhielden en haar en haar familie bedreigden, ze weet dit omdat ze op het grondgebied van die bende was, het is de praktijk van de bendes om toezicht te houden op personen die op hun grondgebied wonen of erdoor passeren. Verzoekster benadrukt dat ze heeft uitgelegd dat de bendeleden specifiek melding hadden gemaakt van het houden van foto's van haar en dat ze haar al lange tijd lastig vielen, dit eerste incident houdt dus verband met een breder patroon van intimidatie en bedreiging van verzoekster, het was het begin van de vrees van verzoekster die zich heeft geconcretiseerd door het laatste incident. De incidenten moeten als geheel worden gezien en het eerste incident kan niet geminimaliseerd worden. Er is sprake van herhaalde fysieke of minstens psychische geweldplegingen die een schending van de grondrechten van verzoekster inhouden.

Verzoekster betwist hiermee het volgende motief: *“U verklaarde verschillende keren achtervolgd te zijn geweest in San Salvador. De eerste keer was op een woensdag, begin oktober 2019, toen u iemand een foto van u zag nemen aan uw bushalte (CGVS, p. 12). Even later, toen u van de bus afstapte en verder wandelde naar uw werk, zag u een andere persoon een foto van u nemen of u filmen met zijn gsm (CGVS, p. 12). U merkte dat deze tweede persoon u begon te achtervolgen en ging een apotheek binnen, waardoor u hem kon afschudden (CGVS, p. 12-13). U heeft echter geen idee wie deze personen zijn die foto's of video's van u maakte, noch wie de persoon is die u toen achtervolgde (CGVS, p. 15). Deze personen hebben u niet aangesproken, u had hen voorheen nog nooit gezien en u heeft hen nadien ook niet meer teruggezien (CGVS, p. 15-16). U vermoedt dat ze foto's namen om de zone te bewaken waar u doorheen wandelde (CGVS, p. 15). Er gebeurde voorts niets anders en u kon de persoon die u achtervolgde simpelweg afschudden door een apotheek binnen te wandelen (CGVS, p. 16). U werd een tweede keer achtervolgd op een zondag oktober 2019 toen u met een vriendin iets wilde gaan eten in de Subway (CGVS, p. 13). U en uw vriendin gingen een supermarkt binnen, maar de man bleef buiten wachten. U belde vervolgens twee collega's op om jullie op te pikken, waarna deze man meteen vertrok (CGVS, p. 17-18). U kent de naam van de persoon die u achtervolgde niet, maar u hoorde later dat hij berucht was omdat hij gekend was voor het feit dat hij vaak vrouwen achtervolgde (CGVS, p. 17). U heeft hem vervolgens niet meer terug gezien (CGVS, p. 18). Uit uw verklaringen over deze gebeurtenissen kan aldus niet worden afgeleid dat er mensen naar u op zoek zouden zijn of dat bepaalde mensen in El Salvador u zouden viseren. Bovendien kunnen deze elementen niet worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijke*

behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming."

Dat verzoekster wist of vermoedde dat deze personen die foto's van haar namen, benedeleden zijn, doet geen afbreuk aan het feit dat zij deze personen nooit eerder gezien had en hen daarna niet meer terugzag. Zij verklaarde inderdaad dat ze ervan uit ging dat ze foto's namen om de zone te bewaken waardoorheen ze wandelde en dat ze wist van welke bende de mensen die haar lastig vielen waren omdat de bendes een zeer duidelijk afgebakend grondgebied hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.15). Door te benadrukken dat dit benedeleden waren en dat dit incident moet worden gekaderd binnen een groter geheel, neemt niet weg dat verzoekster met deze personen verder geen last meer had en dat duidelijk blijkt dat zij niet persoonlijk werd gevisieerd.

De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat de achtervolgingen die verzoekster heeft meegemaakt niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in haar land van herkomst ondraaglijk wordt en dat van dergelijke behandelingen niet kan worden gesteld dat ze beschouwd kunnen worden als foltering of als onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Inzake de omsingeling en betasting door vijf mannen toen ze onderweg was naar de kerk, wordt opgemerkt dat verzoekster deze mannen van gezicht kende, dat ze hen kon wegduwen, dat ze niet achter haar aankwamen, dat ze hen vervolgens kon vermijden door een andere straat naar de kerk te nemen, dat ze hen daarna nog gezien heeft, dat ze haar nog wel narieten en naar haar floten maar dat ze haar niet meer hebben aangesproken (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 16). Hieruit blijkt dus dat verzoekster deze mannen regelmatig zag, maar dat ze haar niet meer fysiek hebben lastig gevallen. Ook hier treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat deze omsingeling door vijf mannen niet dermate systematisch en ingrijpend was dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in haar land van herkomst ondraaglijk wordt en dat van dergelijke behandeling niet kan worden gesteld dat ze beschouwd kan worden als foltering of als onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

2.3.4.5. Inzake het laatste incident stelt verzoekster in het verzoekschrift dat de pesterijen niet plotseling begonnen zijn maar wel al toen ze pas acht jaar oud was. Toen ze opgroeide, nam de intimidatie toe en werd het seksuele intimidatie met als culminatie de gebeurtenissen in oktober 2019. De pesterijen verergerden ook toen verzoeksters vader zich ervan bewust werd dat de materialen voor bouwwerkzaamheden in hun huis geleverd werden door de bende en hij de samenwerking met dit bedrijf stopzette. Waar gesteld wordt dat de bende na tussenkomst van de buurman verzoekster met rust liet, legt verzoekster uit dat deze mannen wisten dat zij elke dag langs daar moest om naar haar werk te gaan, zodat zij hebben overwogen dat ze haar een andere mogelijkheid zouden hebben om haar aan te vallen. Dat ze nog een maand kon werken, komt omdat ze voorzorgsmaatregelen heeft genomen: ze wachtte op de bus aan de overkant van de straat en stak snel over toen de bus aankwam, als ze haar zagen, keerde ze terug naar huis.

In de bestreden beslissing wordt hierover het volgende overwogen:

"Voorts kunnen er grote vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen over het laatste incident dat u zou hebben meegemaakt waarbij u op weg naar de bushalte tegenover uw wijk zou zijn tegengehouden geweest door benedeleden die zeiden dat ze foto's van u hadden gemaakt, dat u van hen moest zijn of dat ze anders uw familie zouden vermoorden en de foto's zouden publiceren (CGVS, p. 13). Hieromtrent moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet weet waarom deze benedeleden van de bende MS, die daar al jaren staan en met wie uw familie in het verleden reeds zaken heeft gedaan voor een verbouwing van jullie huis, u plots zo begonnen te viseren (CGVS, p. 11, 14). U verklaarde regelmatig door hen te zijn nageroepen, maar u weet niet waarom ze u plots tegenhielden (p. 14, 18-19). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw buurman Abraham dit zag gebeuren en zonder problemen kon tussenkomen om u van hen weg te halen (CGVS, p. 19). De benedeleden deden niets anders dan een boze blik werpen naar uw buurman (CGVS, p. 19). Volgens uw verklaringen konden de benedeleden niets anders doen omdat die buurman een vriend van uw familie is en u hem vertrouwde (CGVS, p. 19). Een dergelijke verklaring is echter weinig aannemelijk. Indien de benedeleden het daadwerkelijk op u gemunt hadden, en ze zouden willen dat u zich naar hun eisen zou gedragen, is het weinig aannemelijk dat ze u zomaar zouden laten gaan omdat een buurman dit zag gebeuren. Er moet voorts worden opgemerkt dat dit incident plaatsvond in oktober 2019, waarna u nog ongeveer een maand in El Salvador bleef wonen en werken zonder opnieuw te worden tegengehouden (CGVS, p. 20). Immers, uit het attest van uw werkgever blijkt dat u heeft gewerkt tot 20 november 2019 (document 6). U kwam deze mannen volgens

uw verklaring hierna nog opnieuw tegen, maar ze deden niets anders dan enkel naar u te fluiten en wat naar u te roepen (CGVS, p. 20). Bovendien zijn er nooit benedeleden naar uw huis gekomen om u te zoeken (CGVS, p. 20). U verklaarde nochtans dat deze benedeleden wisten waar u woonde (CGVS, p. 20). Gelet op al deze elementen heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat benedeleden in de buurt van uw woning het op u zouden hebben gemunt en van u zouden hebben geëist dat hun eigendom zou worden."

Door erop te wijzen dat haar algemene problemen al begonnen toen verzoekster acht jaar oud was, geeft zij geen uitleg waarom de problemen met de mannen aan de bouwmarkt, die ze regelmatig zag, plots verergerden in oktober 2019. Bovendien betwist verzoekster niet dat deze mannen haar daarna met rust lieten, behalve nog naar haar fluiten en naar haar roepen. Verzoekster stelt in het verzoekschrift hierover dat zij overwogen hebben haar een ander moment aan te vallen, gezien ze daar elke dag moest passeren om naar haar werk te gaan, en dat ze dit niet konden doen omdat ze voorzorgsmaatregelen nam *"ze wachtte op de bus aan de andere kant van de straat en stak snel over toen de bus aankwam om niet aangeklampt te worden, en als ze benedeleden zag, ging ze terug naar huis"*. Deze uitleg in het verzoekschrift strookt echter niet met verzoeksters verklaringen die ze hierover heeft afgelegd: *"Maar meteen nadat ze dat gezegd hebben, kon u zich al aan hen onttrekken door met uw buurman mee te gaan? U heeft hun bevelen dus niet opgevolgd en dan gebeurde er verder niets? Ja, slechts een keer want die benedeleden stonden niet altijd op dezelfde post, ze hadden een eigen rotatie, ik moest proberen telkens een nieuwe weg te vinden zodat ze me niet zouden zien, zeker degene die me bedreigd hadden niet, maar uiteindelijk zouden ze me zien en dingen opmerken. Het was daarnaast ook onmogelijk om hen volledig uit de weg te gaan want ze stonden bijna tegenover mijn wijk, mijn huis. Ze konden zien wanneer ik de wijk buiten ging. Hetzelfde geldt voor mijn ouders en mijn zus."* (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 19). Hieruit blijkt dat verzoekster wel heeft verklaard dat ze voorzorgsmaatregelen nam, zoals telkens een nieuwe weg te vinden, maar dat het onmogelijk was hen volledig uit de weg te gaan. Bijgevolg blijkt dat verzoekster deze personen wel degelijk nog ontmoette na het incident, maar dat ze haar met rust lieten, behalve het roepen en het fluiten. Verzoekster geeft ook geen plausibele uitleg voor het feit waarom deze mannen haar plots zo begonnen te viseren terwijl haar familie zaken met hen had gedaan voor de verbouwing van hun huis. Uit verzoeksters verklaringen blijkt het volgende: *"Kent u persoonlijk mensen die lid zijn van een bende? Ja, net tegenover mijn eigen wijk is er een soort van bouwmarkt waar ze materialen verkopen, er werken voornamelijk jongeren, en die werken als verkenners, postes in het Spaans, ze moeten kijken wie voorbij komt, wie wat doen, en die horen bij de MS. Kent u daar mensen persoonlijk van? Wel, een hele tijd geleden, 5 à 6 jaar geleden, zijn er heel wat herstelwerk gebeurd in mijn huis, en mijn ouders hebben hen aangesproken om bouwmaterialen te kunnen kopen, dus ze weten waar ik woon"* (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Uit verzoeksters verklaringen blijkt niet dat verzoekster melding heeft gemaakt van het feit dat haar vader de samenwerking met deze mensen stopzette toen hij besepte dat het benedeleden waren en dat de familie hierdoor problemen kreeg. Deze bewering in het verzoekschrift strookt dus niet met verzoeksters eigen verklaringen. De Raad sluit zich aan bij de conclusie van de commissaris-generaal over dit incident dat verzoekster niet aannemelijk heeft kunnen maken dat benedeleden in de buurt van haar woning het op haar zouden hebben gemunt en van haar zouden hebben geëist dat zij hun eigendom zou worden.

2.3.4.6. Waar verzoekster nogmaals haar profiel als jonge vrouw benadrukt, stelt de Raad dat uit hetgeen hierboven is gesteld, reeds gebleken is dat de achtervolgingen en de omsingeling waarvan verzoekster gewag maakte, niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in haar land van herkomst ondraaglijk wordt en dat van dergelijke behandelingen niet kan worden gesteld dat ze beschouwd kunnen worden als foltering of als onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming. Inzake het laatste incident bij de bouwmarkt kunnen grote vraagtekens geplaatst worden en maakte ze dus niet aannemelijk dat benedeleden in de buurt van haar woning het op haar zouden hebben gemunt en van haar zouden hebben geëist dat ze hun eigendom zou worden. Verzoekster slaagt er dus niet in om *in concreto* aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd.

2.3.4.7. Verzoekster voert geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die zij in de loop van de procedure heeft voorgelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

Inzake de foto's die verzoekster als stuk 1 bij haar aanvullende nota voorlegt, wordt opgemerkt dat deze foto's een magazijn tonen voor opslag van bouwmaterialen. Er wordt echter niet getwijfeld aan het feit dat verzoeksters woning dichtbij een opslagplaats van bouwmaterialen was en dat zij daar regelmatig langs moest komen. Deze foto's kunnen niet de ernst of de geloofwaardigheid van verzoeksters problemen aantonen.

De getuigenis van de schoonmaakster van verzoeksters ouders (stuk 2 bij de aanvullende nota) betreft een relaas over een poging tot diefstal in november 2016, toen enkel zij en verzoekster in huis waren. Een man klopte aan de deur die zei dat hij geld kwam ophalen dat verzoeksters moeder hem nog moest voor een bepaald werk en dat hij de computer zou meenemen om te herstellen. Het geld en de computer lagen op de plaats die deze man aanduidde. De schoonmaakster wilde echter eerst verzoeksters vader bellen, om te horen of het toch wel klopte dat de computer meegenomen moest worden voor herstelling. De man zei daarop dat hij wel een andere keer terug zou komen en vertrok onmiddellijk. Intussen bevestigde verzoeksters vader haar dat er niet voorzien was dat iemand zou komen om de computer op te halen. Deze man kende details over verzoeksters moeder en kende de naam van de schoonmaakster. Verzoeksters ouders dienden geen klacht in bij de politie omdat de politie corrupt is.

In dit verband stelt de Raad vast dat dit incident geen verband houdt met de problemen die verzoekster aanhaalde. Deze poging tot diefstal, als deze al zou hebben plaatsgevonden, betreft een gemeenrechtelijk feit en toont niet aan dat er in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat.

2.3.4.8. Verzoekster voert geen verweer tegen volgende motieven:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige

verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Bijgevolg sluit de Raad zich hierbij aan en eigent hij zich deze motieven toe.

2.3.4.9. Waar verzoekster nog aanvoert dat *in casu*, op basis van de veiligheidssituatie in El Salvador, een brede toepassing van het voordeel van de twijfel dient te worden gemaakt, wijst de Raad erop dat, hoewel de subjectieve vrees van verzoekster dient te worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst, dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoekster haar persoonlijke vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk dient te maken. Verzoekster blijft hier, gelet op hetgeen voorafgaat, evenwel in gebreke. Zij toont met de loutere verwijzing naar de situatie in haar land van herkomst dan ook niet aan dat zij voldoet aan de voorwaarden om het voordeel van de twijfel te genieten overeenkomstig artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoekster verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.4.10. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *"most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons"* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020, p. 14-24; COI Focus Situation Sécuritaire 15 juli 2019, p. 11-19; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020, p. 12-14; COI Focus Situation Sécuritaire 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werden aannemelijk gemaakt.

Uit de door partijen ter beschikking gestelde informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren hierbij burgers met een duidelijk profiel, waaronder burgers die zich tegen bendes of de overheid verzetten, informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes of door de veiligheidstroepen, familieleden, burens of anderen die gelinkt worden aan bendes, burgers die bendes verlaten of verraden hebben, LGBTI-persoon, burgers met bepaalde beroepen, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen en burgers die professioneel betrokken zijn bij het onderzoek of de bestrijding van georganiseerde misdaad, waaronder rechters, officieren van justitie en advocaten en de inheemse bevolking.

De Raad kan enkel vaststellen dat niettemin de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Er kan bijgevolg uit de beschikbare informatie niet worden afgeleid dat thans in El Salvador een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met het algemeen betoog dat El Salvador als één van de meest gewelddadige landen ter wereld wordt omschreven, waarbij er een niet aflatende cyclus van wraak en geweld heerst tussen rivaliserende bendes en tussen bendes en de Salvadoraanse overheden en het betwisten van het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, toont verzoekster geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoekster aangehaalde informatie laat niet toe anderszins te beslissen nu deze immers dezelfde, doch op bepaalde punten niet de meest actuele informatie uitmaakt, als deze waarop de voormelde analyse is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijke onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET

